

äro utvecklade till oerhörd skärpa. De känna bensinlukten och höra bilsurret på mycket stort avstånd och dra sig tillbaka i tid. Endast spåren bli kvar som lätt igenkännliga stämplor i den mjuka marken.

Kung hade nog rätt då han sade att man lätteligen kan skilja mellan de vilda och de tama kamelernas spår. De senare äro större och djupare intryckta. Men då han sökte göra troligt att man på en tam ridkamels spår kunde avläsa om ryttaren var en man eller en kvinna, kunde vi icke avstå från att fråga om man inte också kunde se om hon var gift eller ogift och hur många barn hon hade.

Dalen svänger mot nordväst och väster och utmynnar slutligen i en slätt, på långt avstånd begränsad av låga kullar. Här hade en hjord av sex vilda kameler dragit förbi.

Rösen äro vanliga, alltid resta på dominerande kullar. Ett av dem bestod av fyra stenar, de andra av större eller mindre i konform hopade stenar och flisor. Utan tvivel har här en välkänd och ofta brukad sommarväg dragit fram. Kamelbete finns och kanske en eller annan sötvattenskälla eller brunn, som legat vid sidan av vår kurs. De kamelkaravaner som i forntiden fört kinesiskt siden till västerns länder, ha i alla händelser haft det bättre och bekvämare både för människor och djur i Pei-shans bergstrakter än där nere på den jämna, upphettade ökenmarken. Med all sannolikhet finnas också sänkor bland bergen där man kan gräva fram skapligt vatten. Vid den nyssnämnda källan och ett hundratal meter längre ned i dalen fick man